

PRAWOMĘDRZEC (1) *sb m*

G pl prawomędr(c)o(w).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Znający prawo: á głupiś pieniáczu, Nie rozumiałeś y łam postępku prawnego, Aniś łię prawomędr(c)ow rádził, ániś ich miał W powadze, nie poczćiłeś ich vpominkámi, Atoż tobie; ćierpże łam. CiekPotr 65.

Synonim: jurysta.

Cf **PRAWCA, PRAWCZY, PRAWNIK**

MP